

виявлялись з ~~другими~~ культурами и фиксировались в соответствующих текстах.

ДО ІСТОРІЇ СТВОРЕННЯ МУЗЕЙВ СУМЩИНИ

Саченко Л.А.,

старший лаборант Регіональної
науково-дослідної лабораторії-центру
історичного краєзнавства СумДУ

Значення музеїв у розвитку краєзнавчих досліджень важко переоцінити, а тому необхідно вивчати процес їхнього становлення та розвитку. Тим більше їхня робота пов'язана з іменами багатьох відомих дослідників-істориків, етнографів, археологів. Заснування ряду музеїв припадає на початок ХХ ст., але найбільший сплеск музейної справи на Сумщині припадає на 20-30-ті рр. В цей час урядом проводилася політика українізації, що й дало змогу створювати на місцях музеї, в тому числі і на землях нинішньої Сумської області.

Глухівський музей старовини і мистецтва - один із найстаріших в нашому краї. 20 вересня 1902 р. на зборах Глухівського повітового земства пролунала думка про заснування в місті краєзнавчого музею. Її висловив П.Я.Дорошенко. Гласні земства підтримали колегу. Робота по створенню музея тривала майже півтора року. Основний тягар роботи взяв на себе Дорошенко.

Відкрити музей намітили у новоспоруджуваному будинку земської бібліотеки. Підготовчі роботи було завершено навесні 1903 р., 18 червня 1903 р. музей було відкрито.

До 1920 р. він являв собою зібрання випадкових предметів давнини і мистецтва. Основним його завданням був збір і збереження історичних цінностей. Під час Громадянської війни музей був частково пограбований.

З 1920 р. заклад перейшов у відання Окрполітпросвіти. При музеї була створена бібліотека з 210 томів. На 1928 р. там налічувалося 4600 експонатів. До середини 20-х р. Глухівський

музей зі звичайного зібрання місцевої старовини та мистецтва перетворився в науково-пошукову і культурно-просвітницьку установу.

На початку вересня 1900 р. – Конотопське земське зібрання схвалює проект створення історичного музею. 26 вересня 1900 р. в одній із кімнат земського будинку було його відкрито. Обов'язки завідуючого Конотопське земство поклало на Н.П.Кандибу.

У 1920 р. музейна справа в Конотопі відроджується, завідующим музею стає художник і педагог М.Г.Вайнштейн. Конотопський музей стає одним з найкращих на Чернігівщині. Бібліотека його нараховує близько 6000 примірників. 4 травня 1923 р. в ньому був відкритий історичний відділ. В 1923 р. музею присвоюється ім'я О.М.Лазаревського, пізніше він працює як музей ім. Луначарського. Тут були відділи та підвідділи доісторичної і історичної археології, історії революції.

В 1923-24 рр. музей переїхав у приміщення колишньої земської управи, в якому перебував майже 50 років.

У 1926-1927 рр. у музеї було три головних відділи: історичний, художній, природничий. Бібліотека складає 1300 примірників на багатьох мовах народів світу.

Протягом 1928-1930 рр. музей зріс втрічі і мав вже більше 10 тис. експонатів. З 1934 р. Конотопський історичний музей працює як історико-краєзнавчий.

Путивльський краєзнавчий музей було засновано у 1919 р. Засновником і першим директором закладу став художник П.М.Коренєв. Під його керівництвом проводилась велика робота по збиранню музейної колекції, здійснювалися експедиції з метою обстеження та обліку давніх курганів, стоянок, городищ, пам'яток культури.

В листопаді 1920 р. відбулось урочисте відкриття Роменського музею. Директором закладу був М.М.Семенчик. В цей час музей носив назву “Народний музей мистецтва, науки, промисловості”. Літом 1921 р. в розпорядження музею був наданий двоповерховий будинок по вулиці Казанська №1, який

складався з 16 кімнат, і музейна колегія широко розгорнула науково-дослідницьку і експозиційну діяльність.

Археологічний відділ нараховував 1339 експонатів, відділ етнографії - 592, церковний - 192. В бібліотеці було 19799 книг видань XVI - XIX ст. українською, російською та іноземними мовами. У фондах зберігалося 810 фотографій і негативів. До цього часу музей зібрав багату нумізматичну колекцію - 3817 одиниць.

В 1930 р. музей був переведений в спеціально обладнане приміщення в колишній Олександрівській церкві в центрі міста.

Сумський музей було засновано в липні 1921 р. Створений як художньо-історичний, музей від самого початку мав у своєму зібранні експонати як художнього, так і історико-краєзнавчого профілів. Першим директором музею став художник, поет і громадський діяч Н.Х.Онацький.

15 березня 1939 р. Сумський облвиконком ухвалив рішення про створення на базі Сумського художньо-історичного музею двох музейних закладів - художнього і краєзнавчого.

Музеї були важливим краєзнавчим осередком, у яких зосереджувалися значні наукові сили. Вони плідно вивчали археологічні старожитності регіону, займалися охороною пам'яток старовини. І тому вивчення історії музеїної справи є актуальним і в наш час.

ДО БІОГРАФІЇ БУЛАТОВИЧА: МАЛОВІДОМІ СТОРІНКИ

Доп. –Рибалко В.А. студ.гр. М-42.
Наук. кер. – асп. Дегтярьов С.І.

Серед яскравих особистостей, що залишили слід в історії географічних відкриттів, Олександру Булатовичу належить особливе місце. Талановитий орограф, картограф і етнограф, близькучий наїзник і фехтувальник, вправний